

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/402/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6112219423
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočičková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6112219423.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 01 Bratislava, IČO: 35 724 803, v konaní právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou Tomáš Kušník, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 01 Bratislava, IČO: 36 613 843 proti odporkyni: R. R., nar XX. XX. XXXX, t. č. bytom K. XXX/X (u pána Z.), XXX XX L. L., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Nám. Legionárov č .5, Prešov, IČO: 42 176 778, zastúpeného JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom so sídlom Advokátskej kancelárie, Nám. SNP 7, Stropkov, v konaní o zaplatenie 3 589, 91 € s prísl., o odvolaní vedľajšieho účastníka na strane odporkyne proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 10 Ro 317/2012-78 zo dňa 05. 08. 2013 takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu p o t v r d z u j e .

Vedľajší účastník na strane odporkyne je povinný nahradiť navrhovateľovi trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní vo výške 88,32 € na účet právneho zástupcu navrhovateľa, TOMÁŠ KUŠNÍK, s.r.o. so sídlom v Bratislave, vedený v N. L., a.s. pod č. XXXXXXXXXXX/XXXX,VS: XXXXXXXXXXX, do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým uznesením okresný súd odmietol odpor vedľajšieho účastníka na strane odporkyne proti platobnému rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 10 Ro 317/2012-26 zo dňa 06. 11. 2012. V odôvodnení predmetného uznesenia okresný súd uviedol, že návrhom na začatie konania sa navrhovateľ domáhal, aby súd zaviazal odporkyňu zaplatiť navrhovateľovi 3 589,91 € titulom Zmluvy o úvere č. 1032717983, ktorú uzatvorila odporkyňa s právnym predchodcom navrhovateľa - obchodnou spoločnosťou GE Money, a.s.

Na žalovanú sumu vydal dňa 06. 11. 2012 okresný súd platobný rozkaz č. k. 10 Ro 317/2012-26, ktorým uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 3 589,91 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 324,96 € a 9% - ným úrokom z omeškania ročne zo sumy 2 656,09 € od 15. 04. 2011 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania v sume 215 € a trovy právneho zastúpenia v sume 333,02 €, všetko do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu. Okresný súd konštatoval, že platobný rozkaz bol doručený navrhovateľovi dňa 04. 12. 2012, odporkyni dňa 13. 2. 2013 a vedľajšiemu účastníkovi dňa 04. 12. 2012. Vedľajší účastník na strane odporkyne podal dňa 10. 12. 2012 proti platobnému rozkazu odpor. Výzvou zo dňa 08. 01. 2013 vyznal okresný súd odporkyňu, aby sa v lehote 10 dní vyjadrila, či s odporom vedľajšieho účastníka, ktorý vystupuje v konaní na jej strane súhlasí. Výzva bola odporkyni doručená dňa 24. 05. 2013 spolu s odporom vedľajšieho účastníka. Odporkyňa sa nevyjadrila, či s podaným odporom vedľajšieho účastníka súhlasí a to napriek urgencii zo dňa 08. 04. 2013. Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého uznesenia uviedol, že účel procesnej pomoci v sporovom konaní, ktorú má vedľajší účastník poskytovať hlavnému účastníkovi konania, môže byť naplnený len , ak účastník na strane ktorého chce vedľajší účastník vystupovať s vedľajším účastníctvom súhlasí.

Do konania nemôže vstúpiť proti vôli hlavného účastníka, ktorého chce vedľajší účastník podporovať a hlavný účastník musí s úkonmi vedľajšieho účastníka vždy súhlasiť. Ak účastník odmietne takýto súhlas vedľajšiemu účastníkovi udeliť, je potom takýto úkon vedľajšieho účastníka právne neúčinný (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 188/2012 z 05. 02. 2013). Okresný súd v závere odôvodnenia odvolaním napadnutého uznesenia uviedol, že odporkyňa na výzvu okresného súdu, ktorou ju okresný súd vyzval, aby sa vyjadrila, či s podaným odporom vedľajšieho účastníka súhlasí, alebo nie nereagovala, preto okresný súd konštatujúc, že hlavný účastník (odporkyňa), na podporu ktorého vedľajší účastník vstúpil do konania, nevyjadril svoj súhlas s podaným odporom, preto okresný súd odpor proti platobnému rozkazu ako podaný neoprávnenou osobou odmietol.

Proti predmetnému uzneseniu okresného súdu sa vedľajší účastník na strane odporkyne odvolal a v odvolaní uviedol, že úkon vedľajšieho účastníka, s ktorým hlavný účastník nesúhlasí, nemôže byť automaticky zo strany súdu odmietnutý. Nasvedčuje tomu podľa názoru vedľajšieho účastníka dikcia ust. § 93 ods. 4 OSP, podľa znenia ktorého „posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností“. Z tejto dikcie možno vyvodit', že súd bude úkon vedľajšieho účastníka, s ktorým hlavný účastník nevyslovil súhlas posudzovať so zreteľom na všetky okolnosti prípadu. Môže sa totiž stať, že takýto úkon bude vlastne hlavnému účastníkovi na prospech, v tom prípade, môže súd zväžiť, že takýto úkon vykoná a to napriek nesúhlasu hlavného účastníka. Ak by odvolací súd postupoval v zmysle uznesenia Najvyššieho súdu 2 Obdo 27/2012 zo dňa 27. 08. 2012 nemohol by dospieť k záveru, že odpor vedľajšieho účastníka je potrebné odmietnuť. Žiadnu reakciu zo strany odporkyne vo vzťahu k podanému odporu vedľajšieho účastníka totiž nemožno považovať za prejav jej nesúhlasu s podaným odporom, na druhej strane ani prípadný nesúhlas odporkyne s odporom vedľajšieho účastníka neznamená, jeho automatické odmietnutie, ale je potrebné tento úkon vedľajšieho účastníka posudzovať so zreteľom na všetky okolnosti prípadu, nakoľko takýto úkon môže byť hlavnému účastníkovi na prospech, rovnako ako tomu bolo v tomto prípade. Vedľajší účastník na strane odporkyne v odvolaní ďalej uviedol, že pre vstup vedľajšieho účastníka do konania podľa ust. § 93 ods. 2 OSP je rozhodujúca skutočnosť, že Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS (ďalej aj Združenie) je právnickou osobou, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu (zák. č. 250/2007 Z. z.) a že vedľajší účastník vstúpil do konania na ochranu práv a oprávnených záujmov spotrebiteľa. Združenie ako právnická osoba zameraná na ochranu spotrebiteľov vstúpilo do konania v konkrétnej právnej veci legitímne, v súlade s ust. § 93 ods. 2,3 OSP z vlastného podnetu v procesnej pozícii vedľajšieho účastníka na strane žalovaného spotrebiteľa. Takto zvolený procesný postup vstupu vedľajšieho účastníka do konania je zákonne rovnocenný so vstupom do konania, na základe výzvy niektorého z účastníkov urobenej prostredníctvom súdu a nepredpokladá súhlas spotrebiteľa so vstupom vedľajšieho účastníka do konania. Podľa § 93 ods. 3 veta druhá OSP o prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh. Konanie o prípustnosti vedľajšieho účastníctva začína teda na návrh, za návrh je v zásade potrebné považovať relevantnou formou vykonaný prejav vôle hlavných účastníkov konania, alebo niektorého z nich, ktorým je vyjadrený nesúhlas so vstupom tretej osoby, ako vedľajšieho účastníka (nález Ústavného súdu SR zo dňa 14. 02. 2013 sp. zn. IV ÚS 480/2012). Z uvedeného podľa názoru vedľajšieho účastníka vyplýva, že procesný kódex prezumuje súhlas hlavných účastníkov s vedľajším účastníctvom, pretože relevantným úkonom hlavného účastníka je iba vyslovenie jeho nesúhlasu so vstupom vedľajšieho účastníka do konania. Zo žiadneho ustanovenia procesného kódexu nie je možné vyvodit' záver, aby pre účinný vstup vedľajšieho účastníka do konania sa vyžadoval výslovný súhlas hlavného účastníka, ktorého chce vedľajší účastník v konaní podporovať, ak vstúpil do konania z vlastného podnetu.

Podľa názoru vedľajšieho účastníka okresný súd postupoval správne ak hlavného účastníka vyzval, aby sa k odporu podanému vedľajším účastníkom vyjadril. Odporkyňa bola síce s konaním pasívna, to však nijako nepreukazuje jej nesúhlas s podaným odporom vedľajšieho účastníka. Vedľajší účastník chcel chrániť a aj náležite chránil záujmy žalovaného spotrebiteľa. Bolo preto potrebné posúdiť samotný úkon vedľajšieho účastníka, či tento je v prospech hlavného účastníka, ktorého v konaní vedľajší účastník podporuje, alebo tento úkon odporuje jeho záujmom. V závere odvolania vedľajší účastník uviedol, že ak odvolací súd odmietol odpor vedľajšieho účastníka, ako odpor podaný neoprávnenou osobou postupoval v rozpore s cieľmi Európskej únie. Takýto nesprávny postup súdu znemožnil realizáciu procesných práv vedľajšieho účastníka, ktoré sú mu priznané v občianskom súdnom konaní. S poukazom na uvedené vedľajší účastník navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu zrušil. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania v celkovej výške 166,73 €.

Na obsah odvolania vedľajšieho účastníka reagoval navrhovateľ v podaní zo dňa 11. 02. 2014, kde uviedol, že podľa jeho názoru postup okresného súdu bol správny. V predmetnej veci okresný súd dňa 06. 11. 2012 vydal platobný rozkaz, ktorý si odporkyňa dňa 13. 02. 2013 prevzala do vlastných rúk. V zákonnej 15-dňovej lehote nepodala odpor proti platobnému rozkazu. V konaní o vydaní platobného rozkazu - v tzv. skrátenej (rozkaznej) konaní je vedľajšie účastníctvo z povahy veci vylúčené. V uvedenej súvislosti poukázal navrhovateľ na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 Cdo 207/2011, v zmysle ktorého účinky vzniku vedľajšieho účastníctva môžu nastať len v takom konaní, v ktorom sa môže naplniť jeho zmysel a účel, teda pomoc v spore niektorému z účastníkov. Takýmto konaním môže byť zásadne len sporové konanie, to však napr. neplatí pre také štádium sporového konania, v ktorom súd rozhoduje o žalobe platobným rozkazom (tzv. skrátenej konaní), kedy sa táto pomoc môže najskôr prejavíť, až keď bude proti platobnému rozkazu podaný odpor. Na základe právneho názoru Najvyššieho súdu SR v uznesení sp. zn. 6 Cdo 207/2011, pokiaľ odporca nepodá odpor proti platobnému rozkazu nenastanú ani účinky vzniku vedľajšieho účastníctva. Uvedené potvrdil Najvyšší súd SR aj v rozhodnutí sp. zn. 7 Cdo 135/2010. Obdobný právny názor vyslovil Najvyšší súd SR ďalej v rozhodnutí sp. zn. 1Cdo 210/2012. Na základe uvedeného navrhovateľ navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu podľa ust. § 219 ods. 1,2 OSP potvrdil.

Krajský súd ako súd odvolací prejednal vec v rozsahu danom odvolaním vedľajšieho účastníka podľa § 212 ods. 1 OSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu ako vecne správne podľa ust. § 219 ods. 1,2 OSP potvrdil.

Z obsahu odvolania vedľajšieho účastníka vyplýva, že vedľajší účastník - Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS okrem iného namieta, že postupom okresného súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, pričom toto odňatie možnosti konať pred súdom spočíva podľa názoru Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS v tom, že okresný súd odmietol jeho odpor proti platobnému rozkazu.

O odňatie možnosti konať pred súdom ide v prípade takého procesne nesprávneho postupu súdu, ktorým sa účastníkovi znemožňuje realizácia jeho procesných oprávnení priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

Najvyšší súd v uznesení sp. zn. 1 Cdo 210/2012 zo dňa 28. 10. 2013 vyslovil právny názor, podľa ktorého odpor proti platobnému rozkazu je riadny opravný prostriedok sui generis proti meritórnemu výroku platobného rozkazu. Na jeho podanie je z povahy veci subjektívne legitimovaný len odporca. Ustanovenie § 174 ods. 2 OSP nemožno vykladať extenzívne v tom zmysle, že ak odporca nepodá odpor proti platobnému rozkazu v zákonom stanovenej lehote môže ho podať vedľajší účastník. Ani prípadný včasný súhlas odporcu s podaním odporu vedľajším účastníkom nemôže preklenúť dikciu ust. § 172 OSP, v zmysle ktorej je na podanie odporu subjektívne legitimovaný len odporca, teda nie vedľajší účastník. V zmysle uvedeného právneho názoru rozhodol Najvyšší súd SR aj v uznesení sp. zn. 7 Cdo 133/2013 z 21. 10. 2013 a sp. zn. 6 Cdo 357/2012 z 28. 01. 2014. V súlade s uvedenou judikatúrou Najvyššieho súdu SR považuje odvolací súd odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu za vecne správne, preto ho ako vo výroku vecne správne podľa ust. § 219 ods. 1,2 OSP potvrdil konštatujúc, že argumentácia vedľajšieho účastníka o tom, že mu postupom okresného súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom je neopodstatnená, pretože procesným právom vedľajšieho účastníka nie je právo podať odpor proti platobnému rozkazu a preto mu nemohla byť postupom okresného súdu znemožnená realizácia tohto práva, tak ako to tvrdí v odvolaní.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 1 OSP v nadväznosti na ust. § 142 ods. 1 OSP tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia. Trovy v odvolacom konaní úspešného navrhovateľa predstavuje odmena zodpovedajúca 1 tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby (vyjadrenie k odvolaniu vedľajšieho účastníka), priznaná podľa § 10 ods. 1 a § 13a ods. 2, písm. b) vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb vo výške 65,56 € plus režijný paušál k uvedenému úkonu právnej služby vo výške 8,04 € a 20 % DPH z odmeny a režijného paušálu vo výške 14,72 €; spolu trovy právneho zastúpenia navrhovateľa v odvolacom konaní predstavujú sumu 88,32 €.

O spôsobe náhrady trov právneho zastúpenia navrhovateľa v odvolacom konaní rozhodol odvolací súd podľa ust. § 149 ods. 1 OSP.

O veci rozhodol senát odvolacieho súdu pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.